



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **Ing. A. J.**
bytem X
zastoupen JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
advokátkou se sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2024, č. j. KUOK 1607/2024, ve věci
změny integrovaného povolení

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. O. p., s.r.o. dne 25. 7. 2022 ohlásila plánovanou změnu v užívání, způsobu provozu nebo rozsahu zařízení, která by mohla mít důsledky pro životní prostředí v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci) týkající se zařízení „Průmyslový závod na výrobu papíru a buničiny“, závod O., provozovaného dle integrovaného povolení ze dne 29. 2. 2008, č. j. KUOK 13042/2008, ve znění pozdějších změn. O. P. tímto požádala o změnu č. 16 uvedeného vydaného integrovaného povolení. Navrhovaná změna integrovaného povolení Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

řešila primárně výměnu hořáků u kotlů K2 a K3 za dvoupalivové a s tím spojené možné použití jiného náhradního paliva ELTO (extra lehký topný olej), plynového oleje (případně nafty) v případě nedostatku zemního plynu. Současně bylo zažádáno také o zahrnutí dalších zdrojů znečišťování ovzduší do integrovaného povolení, konkrétně se jednalo o: Záložní čerpadlo na požární vodu, Kotel pro vyhřívání oleje pro kalandr PS6, Kotle pro jídelnu, Halu perforace – Perforační stroj SERMAZ SZ, Filtr řezání papíru na PS 5, Filtr na Grafické úpravě PS 6 a Skladování ELTO v pružném vaku od výrobce C.

2. V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí o vydání integrovaného povolení ze dne 29. 2. 2008 ve znění pozdějších změn pro zařízení „Průmyslový závod na výrobu papíru a buničiny“, závod O. v souladu s podanou žádostí a mj. stanovil podmínky pro provoz nově zařazených stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší včetně emisních limitů. Jednalo se o v pořadí druhé rozhodnutí o podané žádosti, jelikož první rozhodnutí ze dne 6. 4. 2003 bylo na základě podnětu žalobce zrušeno Ministerstvem životního prostředí v přezkumném řízení. Rovněž proti žalobou napadenému rozhodnutí bylo ze strany ministerstva zahájeno přezkumné řízení, které však bylo zastaveno usnesením ze dne 19. 11. 2024, neboť nebyl porušen právní předpis.

II. Argumentace stran

Žaloba

3. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Velmi obsáhlou žalobu soud stručně shrnuje následovně.
4. Žalobce tvrdil zásah do své právní sféry spočívající ve zkrácení jeho práva na život a zdraví, vlastnického práva či práva na příznivé životní prostředí. Vzdálenost mezi rodinným domem žalobce a stavbou, v níž je umístěn povolovaný záměr, je cca 300 metrů. Předmětem změny integrovaného povolení je mimo jiné i povolení provozu papírenského stroje PS 6, který navyšuje kapacitu celého výrobního závodu o 105 000 tun papíru ročně na 167 400 tun ročně. Právě papírenskému stroji PS 6 žalobce přisuzuje nárůst hluku zasahujícího jeho nemovitost. Hluk má přitom nepříznivý vliv na lidské zdraví i psychiku, zvýšená hluková zátěž tak má negativní vliv na život a zdraví žalobce, snižuje cenu jeho nemovitosti, neumožňuje mu užívat nerušeně zahradu svého domu a přilehlou lokalitu přírodního parku B. k rekreaci atd.
5. Žalobce předně namítal, že žalovaný posoudil změnu jako nepodstatnou, avšak žalobce do žaloby vložil výtah z protokolu o kontrole České inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) ze dne 29. 11. 2023, konkrétně tabulky zřejmě citující z rozhodnutí o integrovaném povolení část 1. Ovzduší s vyjmenovanými zdroji znečišťování ovzduší a to ve znění platném do 21. 4. 2023 a dále s odkazem na rozhodnutí o změně integrovaného povolení ze dne 6. 4. 2003 zrušeného ministerstvem tabulku se stejnou částí ve znění platném od 22. 4. 2023 s tím, že dle žalobce pouhým porovnáním tabulek stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší podle protokolu kontroly ČIŽP je prokazatelné, že jde o podstatnou změnu integrovaného povolení. Žalobce dále uvedl, že tvrzení žalovaného o tom, že realizací nových zdrojů nedošlo k takovým změnám parametrů výroby, kapacity apod., které by vedly k překročení stanovených limitů pro kategorii zdroje nevyjmenované v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, neměl žalovaný podloženo dokumentem, měřením, příp. výpočtem. V této souvislosti dále žalobce tvrdil, že z důvodu snížení izolací v opláštění a střežích všech

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

budov nového projektu „Papírenský stroj PS6“ došlo k rozporu s předchozími závaznými stanovisky MŽP. Předmětem změny integrovaného povolení je i povolení provozu papírenského stroje PS6, který navyšuje kapacitu celého výrobního závodu, přičemž se změnou v nedostatečné vzduchové neprůzvučnosti PS6 souvisí výrazný nárůst hlukové zátěže. Žalobce tvrdil, že změna rozsahu zařízení dosahuje prahových hodnot, a proto měla být hodnocena jako podstatná. Žalobce dále odkázal na předchozí verzi rozhodnutí (datum nabytí právní moci 30. 5. 2023), které u výroby pololátky stanovilo podmínku, že nesmí být navýšena kapacita její výroby, avšak v napadeném rozhodnutí tato podmínka chybí, přičemž žalovaný nijak nevysvětluje odstranění této věty. Odstraněním výroku dává žalovaný provozovateli možnost neomezené výroby pololátky. Žalobce dále vyjmenoval všechny povolené zdroje znečišťování ovzduší s tím, že všechna zařízení jsou zároveň novými stacionárními zdroji hluku, a pakliže

předchozí záměr podléhal procesu integrovaného povolení a zároveň byly provedeny všechny tyto změny násobně navyšující kapacitu záměru, neexistuje žádný důvod, proč by napadená změna neměla být změnou podstatnou.

6. Dle žalobce je dále obsah napadeného rozhodnutí nesrozumitelný, protože ruší a nahrazuje celou část 1. Ovzduší. Z napadeného rozhodnutí tedy není zřejmé, jaké bylo znění této kapitoly před jeho vydáním. Ve srovnání s předchozími úplnými zněními výroku (po změně 13, 14 a 15) tento bod obsahuje zásadně rozšířený výčet v Seznamu a kategorizaci vyjmenovaných stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Žalobce upozornil, že po zrušení prvního rozhodnutí žalovaného o žádosti ze dne 6. 4. 2023 ministerstvem úplné znění výroku zveřejněné na portálu ippc.mzp.cz po rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2023 (zjevně o jiné žádosti o změnu) obsahuje ve své výrokové části zrušené znění. Toto úplné znění výroku je zavádějící, může uvést kontrolní orgány a soud v omyl. K tomu žalobce dodal, že celý projekt „Papírenský stroj PS6“, který byl posuzován jako podstatná změna integrovaného povolení, doznal podstatných změn. V projektu došlo ke změně stavby před jejím dokončením. Ke změně stavby před jejím dokončením neexistuje verifikační stanovisko MŽP. Žalobce proto tvrdil, že je pro něj zcela neseznatelný skutečný obsah změny integrovaného povolení, tj. jaká změna a v jakém rozsahu byla napadeným rozhodnutím povolena.
7. Žalobce dále žalovanému vyčetl, že řízení nebylo vedeno jako navazující řízení ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí). Žalobce byl přesvědčen, že předmětné řízení bylo vzhledem ke změně stavby před dokončením projektu „Papírenský stroj PS6“ řízením navazujícím. Vydáním rozhodnutí v nesprávném procesním režimu byly pak podle žalobce porušeny povinnosti vztahující se k vymezení účastníků řízení, informování veřejnosti, nebylo vycházeno z dokumentace, oznámení a připomínek veřejnosti. Žalobce tvrdil, že tato pochybení měla vliv na obsah napadeného rozhodnutí, protože je nezákonné a věcně nesprávné.
8. Žalobce dále namítal nesplnění podmínek závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2015, které je přitom závazným podkladem v navazujícím řízení. Napadené rozhodnutí však neprokazuje splnění jeho podmínek, konkrétně podmínek č. 13 a 16 vztahujících se ke zkušebnímu a trvalému provozu záměru, které podrobně tvrdil a dokazoval v řízení ve věci sp. zn. 65 A 11/2023, na které odkázal.

9. Žalobce namítal rovněž navyšování limitů znečištění ovzduší. Napadené rozhodnutí povoluje výměnu hořáků na kotlích K2 a K3 a přechod na dvoupalivový systém ZP(zemní plyn)/ELTO, tzv. „plynových olejů“ a také motorové nafty. Emise škodlivin jsou při spalování plynového oleje vyšší než při spalování zemního plynu. Poslední změna integrovaného povolení č. 15 uváděla pouze jako záložní palivo výhradně pro kotel K1 ELTO s povolenými emisemi vždy do 19. 12. 2018 a dále od 20. 12. 2018: TZL 100 a 30, SO₂ 1700 a nestanovené, NO_x 450 a 200 a CO 175 a 80. Napadeným rozhodnutím došlo k povolení emisí: TZL 20, SO₂ 150, NO_x 200 a CO 80. Došlo k přečíslování zdrojů znečišťování ovzduší. Jak je patrné z uvedených povolených emisí, došlo dle žalobce k navýšení u SO₂. Další velkou změnou, kterou žalovaný neodůvodnil, je povolení na kotlích K1, K2 a K3 plynového oleje a motorové nafty jako náhradního paliva. Emisní limity jsou dle žalobce v rozporu s platnou legislativou, jde o navýšení u SO₂ a TZL. Dále je v podmínkách pro provoz uvedeno, že v případě, že při použití náhradního paliva překročí počet provozních hodin 1500/rok, bude do 1 měsíce od této skutečnosti provedeno samostatné autorizované měření emisí. Dle žalobce není jasné, zda jde o údaj pro všechny 3 zdroje (kotle) nebo jde o limit provozních hodin pro každý zdroj zvlášť. Tato podmínka nijak neomezuje provozovatele využívat náhradní palivo celoročně místo zemního plynu. Výměna hořáků a přechod na dvoupalivový systém není limitován počtem provozních hodin. Při předpokládané spotřebě je počítáno s provozem K2 a K3 spalujících ELTO na celý rok, což znamená, že nejde o deklarovaný záložní zdroj, nýbrž o náhradní palivo. Tedy došlo k oficiálně povolené změně paliva na 3 kotlích ze zemního plynu na podstatně horší, po ekologické stránce zatěžující zdroj emisí s významným nepříznivým účinkem na lidské zdraví a životní prostředí. Odborný posudek uvádí denní spotřebu kotlů K1 – K3 100 m³ ELTO/den. Žalovaný argumentoval odborným posudkem dle § 11 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší, avšak dle posudku jde opravdu o krizové řešení situace, ne trvalé řešení. Posudek navíc doporučoval využít stávající nádrž Bencalor jako zásobník ELTO o objemu 25 m³, nikoliv 220 m³. Schválením nové infrastruktury s pružným vakem jde o trvalé řešení. Podle odborného posudku jde přitom o nárůst např. NO_x o 5,57407 tun úletu škodlivin. V areálu papírny je přitom minimálně 33 zdrojů znečišťování ovzduší. U těchto zdrojů se integrované povolení odvolává na emisní limity, tj. maximální limity. Nikde není vyčíslen skutečný stav denních koncentrací v porovnání s předchozím stavem, tzv. dokumentací EIA z r. 2015 či zákonnými imisními limity. Obecně jsou povolené emise toxické, karcinogenní a teratogenní. Žalobce dále poukázal na povolení konkrétních zdrojů, u kterých napadené rozhodnutí neuvádí denní koncentrace TZL, nýbrž pouze konstatuje, že roční emise nepřekračuje 5 t, skutečnost však žádným dokumentem neprokazuje.
10. Konečně žalobce namítal navyšování hlukové zátěže. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje (dále jen „KHS“) ve svém vyjádření ze dne 8. 9. 2022, č. j. KHSOC/28549/2022/SU/HOK a ze dne 14. 12. 2022, č. j. KHSOC/41905/2022/SU/HOK se změnou integrovaného povolení souhlasila a konstatovala, že navrženou změnou by nemělo dojít ke zhoršení stávající akustické situace v zájmové lokalitě a nemělo by tak být ohroženo či poškozeno veřejné zdraví. Žalobce však odkázal na protokol o měření hluku ze dne 5. 8. 2022, který zjistil překročení hygienického limitu hluku v noční době u nemovitosti žalobce a se kterým KHS musela být obeznámena. Dále odkázal na věcné nedostatky autorizovaného měření hluku předloženého ke kolaudaci stavby a tvrdil, že napadené rozhodnutí nesmí povolovat hlukovou zátěž vyšší, než jsou povolené zákonné limity. Napadené rozhodnutí je proto nezákonné. Žalobce dále namítal konkrétní nedostatky protokolu o autorizovaném měření hluku ze dne 27. 7. 2022 Z220071-02. Žalobce tvrdil, že Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

KHS pochybila, když nezohlednila protokol ze dne 5. 8. 2022, ačkoli s ním musela být obeznámena, avšak závazné stanovisko ze dne 16. 8. 2022 neuvádí tento protokol ve výčtu podkladů, ze kterých vycházelo, ani nijak nezduvodňuje rozdíly ohledně existence tónové složky. Závazné stanovisko je tak věcně nesprávné a nedostatečně odůvodněné. Dále žalobce odkázal na aktualizaci hlukové studie Z170340 řešící provoz výrobního areálu po zprovoznění PS6, stav k 3/2021, s tím, že se dále zabýval návrhy protihlukových úprav a dále zahrnul tabulky srovnávající hodnoty příspěvkových analýz pro integrované povolení a v roce 2021 na adrese B. 105. Žalobce dále pojednával o sčítání hladin hluku a dále rozebíral v minulosti provedená měření s tím, že uvedené poukazuje na nezákonnost a nemožnost dodržet limity hluku podle Aktualizace hlukové studie pro dodatečné povolení stavby SO 04 Sklad papíru „Papírenský stroj PS6“ od zhotovitele E. C. a.s., 05/2021. U dodatečně povolované stavby byla konstrukce pláště oslabena, lze tedy předpokládat nižší neprůzvučnost. Žalobce tuto námitku uzavřel s tím, že protokol o autorizovaném měření hluku Z220071-02 z 27. 7. 2022 ke kolaudaci papírenského stroje PS6 považuje za nezákonný v rozporu se stanoviskem MŽP z roku 2015, se závazným stanoviskem KHS, se zákonem o ochraně veřejného zdraví a věstníkem MZ ČR 11-2017.

11. Žalobce dále namítal, že kontrolními orgány ve věci plnění integrovaného povolení jsou ČIŽP a KHS. Zatímco ČIŽP u provozovatele provádí pravidelné kontroly, KHS neprovedla žádnou kontrolu. Všechna závazná stanoviska vydává KHS pouze na základě správního uvážení, což žalobce ověřil tím, že na jeho žádost o informace KHS nedisponovala žádnými dokumenty, které měly být podklady pro její závazná stanoviska. Ing. P., oprávněná úřední osoba, je si toho vědoma, sama od provozovatele vyžádala v r. 2021 příspěvkovou analýzu, nicméně informace do rozhodnutí nezahrnula. K rozhodnutí po přezkumu neexistuje reálný podkladový materiál hodnocení hlukové situace v území, přitom sám žalovaný přidal zcela nové významné zdroje hluku do areálu O. p.
12. Na závěr žalobce namítal, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval problematikou povrchně a nezpracoval do něj všechny připomínky a doporučení MŽP, které jeho první rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení zrušilo. Žalovaný záležitost dostatečně neprošetřil, vůči žalobci a obyvatelstvu vystupuje diskriminačně, protože vyhodnotil změnu integrovaného povolení opět jako nepodstatnou, tj. neumožnil se vyjádřit k navýšení hluku a znečišťování ovzduší. Takový postup je nezákonný.

Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. K námitce nesprávného posouzení podstatné změny integrovaného povolení uvedl, že v rámci vydávaných integrovaných povolení jsou uváděny informačně i zdroje znečišťování ovzduší v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší nevyjmenované (neuvedené). V případě napadané provozovny jsou to zpravidla zdroje, které mají nějakou vazbu na hlavní činnosti, díky které jsou následně absorbovány také pod režim zákona o integrované prevenci. Tyto není třeba přesně konkretizovat, stěžejní u nich je, zda dosahují či nedosahují příslušné prahové hodnoty pro zařazení do kategorie nevyjmenovaný, nebo vyjmenovaný stacionární zdroj. Zařazení nevyjmenovaných zdrojů znečišťování ovzduší pod integrované povolení se děje zpravidla při nějaké jeho změně většinou bez stanovení konkrétních podmínek. Při posouzení povahy změny integrovaného povolení žalovaný vycházel ze samotné žádosti včetně příloh [provozního řádu, odborného posudku a závazného stanoviska krajského úřadu podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší] a po důkladném prostudování podkladů vyhodnotil změnu jako nepodstatnou, jelikož nesplňuje žádnou z podmínek stanovených zákonem o integrované prevenci pro Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

podstatnou změnu v provozu zařízení. K žalobcem předloženému výňatku z protokolu ČIŽP nemá žalovaný kompetenci se vyjadřovat, netýká se změny integrovaného povolení. Dále žalovaný uvedl, že změnovým rozhodnutím ruší celé bloky výrokových částí pro přehlednost vydaného rozhodnutí. Samotné rozhodnutí je vydáno tak, aby bylo přehledné a přezkoumatelné. K námitce o znečišťování ovzduší žalovaný uvedl, že při stanovování emisních limitů vycházel z nejhorší možné varianty, proto stanovil i emisní limity pro TZL a SO₂. U všech tří kotlů pak došlo ke stejnému nastavení emisních limitů. Žalobcem je namítáno navýšení emisí SO₂, avšak původní limit byl 1700 mg/m³, od 20. 12. 2018 pak emise SO₂ nemusely být zjišťovány vůbec. Stanovení nového emisního limitu pro látku SO₂, který je apriori nižší než v namítaném roce, naopak znamená, že tato emise bude muset být zjišťována, tedy příslušný orgán o ní bude mít přehled. Dále uvedl, že hodnota 1 500 provozních hodin platí v součtu pro všechny tři kotle K1-K3, tedy 500 h na jeden zdroj v případě použití náhradního paliva. Ke změně číslování zdrojů došlo z důvodu přehlednosti, sjednocení a celistvosti číslování s Integrovaným systémem plnění ohlašovacích povinností. Dále uvedl, že v rámci projednávané změny byly v areálu provozovatele uvedeny do provozu další spalovací zdroje a na jednom ze stávajících byla provedena změna. K umístění zdrojů Záložní čerpadlo na požární vodu a Kotel pro vyhřívání oleje pro kalandr PS6 bylo vydáno orgánem ochrany ovzduší závazné stanovisko, přičemž s ohledem na charakter a kapacitu posuzovaných zdrojů není legislativou stanovena nutnost předložení odborného posudku nebo rozptylové studie. Kotle pro jídelnu již provozovány byly a došlo pouze k jejich začlenění pod integrované povolení. Na provoz jiných podnikatelských subjektů sídlících v areálu O. p., které nejsou součástí zařízení, se vydané integrované povolení nevztahuje. K žalobcem uvedené tabulce zdrojů znečišťování, které jsou dle žalobce odsávány přímo do ovzduší, žalovaný uvedl, že se jedná o nevyjmenované zdroje znečišťování ovzduší, nicméně např. u skladovacích sil jsou instalovány filtry. Provozovatel jednou ročně za uplynulý kalendářní rok k 31. 3. následujícího roku předkládá krajskému úřadu dokument Zpráva o plnění podmínek IP. Žalovaný tento dokument zveřejňuje na stránkách MŽP, kde jsou zveřejňovány rovněž zprávy o kontrolách provedených ČIŽP. Žalovaný tak má přehled o naměřených hodnotách jednotlivých zdrojů znečišťování ovzduší dle předložených protokolů o měření, jež jsou zpracovány držiteli příslušných autorizací a k překračování emisních limitů nedochází. Na závěr žalovaný uvedl, že ostatní námitky se týkají jiných řízení, které nejsou předmětem nyní projednávané věci.

Replika

14. V replice žalobce vyjádřil nesouhlas s jednotlivými tvrzeními žalovaného, přičemž dále opakoval a rozváděl žalobní argumentaci. Argumentoval zejména procesem povolování nové kotelny pro papírenský stroj PS6 a řízením o změně integrovaného povolení č. 10. K namítané podstatné změně integrovaného povolení nově namítl, že u skladování ELTO v pružném vaku jde ve skutečnosti o souhlas ke stavbě, součástí stavby nové skladovací nádrže bude i instalace potrubních rozvodů pro dopravu ELTO, instalace stáčecích stanic pro čerpání ELTO z vagónových cisteren, přičemž tvrzení žalovaného, že hluk zůstane nezměněn, nemá žalovaný nijak podloženo, k projektu neexistuje žádná hluková studie. Podle dokumentace jde přitom o 3 trasy potrubí, přičemž všechny obsahují čerpadla a topné kabely. Stáčecí stanice obsahují stáčecí/výtlačné čerpadlo, filtr s příslušnými potrubními rozvody a armaturami. Dle žalobce tak není vhodná bagatelizace, jde o vložení dalšího stacionárního zdroje hluku do území.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

III. Posouzení věci soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dle podané žaloby a v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
16. V první řadě krajský soud považuje za nezbytné zdůraznit, co bylo předmětem správního řízení, a co je tudíž předmětem nyní projednávaného řízení soudního. Napadeným rozhodnutím bylo změněno integrované povolení, přičemž předmětem změny byla pouze výměna hořáků u kotlů K2 a K3 za dvoupalivové a s tím spojená možnost použití jiného náhradního paliva ELTO, plynového oleje (případně nafty) v případě nedostatku zemního plynu. A dále došlo k zahrnutí dalších zdrojů znečišťování ovzduší do integrovaného povolení, konkrétně se jednalo o: Záložní čerpadlo na požární vodu, Kotel pro vyhřívání oleje pro kalandr PS6, Kotle pro jídelnu, Halu perforace – Perforační stroj SERMAZ SZ, Filtr řezání papíru na PS 5, Filtr na Grafické úpravně PS 6 a Skladování ELTO v pružném vaku od výrobce Citerneo. Je nutno hned na úvod upozornit, že žalobce se zásadně mylí ve svém předpokladu, že dotčenou změnou integrovaného povolení došlo k povolení provozu papírenského stroje PS6, který značně navyšuje kapacitu celého výrobního závodu O. P. Nyní projednávaná změna integrovaného povolení se provozu papírenského stroje PS6 netýkala, proto veškerou (nutno podotknout značně rozsáhlou) argumentaci žalobce týkající se ať už provozu tohoto papírenského stroje, tak změny stavby před dokončením skladu tohoto papírenského stroje (změna v opláštění) je nutno označit za irelevantní, neboť nesouvisí s předmětem tohoto řízení.

K povaze změny integrovaného povolení

17. Žalobce v první řadě tvrdil, že změna integrovaného povolení měla být vyhodnocena jako tzv. změna podstatná. Co rozumí podstatnou změnou stanoví zákon o integrované prevenci ve svém § 2 písm. i), dle kterého *se podstatnou změnou rozumí změna v užívání, způsobu provozu nebo rozsahu zařízení, která může mít významné nepříznivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí; za podstatnou změnu se vždy považuje: 1. změna v užívání, způsobu provozu nebo rozsahu zařízení, pokud sama o sobě dosahuje prahových hodnot uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu; 2. změna provozu v zařízení k tepelnému zpracování odpadu zpracovávajícího v zařízení uvedeném v příloze č. 1 k tomuto zákonu pouze ostatní odpad, která se dotkne tepelného zpracování nebezpečného odpadu; 3. změna v užívání, způsobu provozu nebo rozsahu zařízení, která zahrnuje výjimku z úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami (§ 14 odst. 5) nebo vyplývá z výsledků přezkumu závazných podmínek integrovaného povolení provedeného na základě § 18 odst. 2 písm. d).*
18. Žalovaný se přitom povahou změny integrovaného povolení podrobně zabýval na str. 20 a 21 napadeného rozhodnutí, přičemž vyhodnotil každé kritérium zvlášť a na základě toho dospěl k závěru, že se o podstatnou změnu nejedná, neboť žádné ze zákonem stanovených kritérií podstatné změny nebylo v nyní projednávané věci naplněno. Krajský soud se přitom se závěrem žalovaného ztotožňuje a rovněž sám má za to, že kritéria podstatné změny nejsou v tomto případě naplněna.
19. Součástí správního spisu je rovněž Odborný posudek podle § 11 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší zpracovaný Ing. Z. K. dne 30. 6. 2022 přiložený k žádosti. Jak krajský soud ověřil,

kromě závěru doporučujícího změnu integrovaného povolení z něj mj. konkrétně vyplývá, že zdroj není v rozporu s Programem zlepšování kvality ovzduší (str. 30 posudku) a je schopen plnit emisní limity, které vyplývají z platné legislativy ČR (str. 31). Odborný posudek dále mj. prokázal, že přestože jsou emise ze spalování plynového oleje vyšší než pro zemní plyn, jsou pro dotčené území akceptovatelné (str. 27). Vzhledem k tomu, že z hlediska hluku podaná žádost na str. 37 uvádí, že tento zůstává beze změn oproti současnému stavu, což následně potvrdila i KHS Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci ve svých vyjádřeních ze dne 8. 9. 2022, č. j. KHSOC/28549/2022/SU/HOK a následně ze dne 14. 12. 2022, č. j. KHSOC/41905/2022/SU/HOK, byla projednávaná změna žalovaným vyhodnocena jako změna v užívání, způsobu provozu nebo rozsahu zařízení, která nemůže mít významně nepříznivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí, tedy první zákonné kritérium dle citovaného ustanovení bylo vyhodnoceno negativně. S tímto závěrem krajský soud vzhledem k uvedenému souhlasí.

20. Jak vyplývá z citovaného ustanovení § 2 písm. i) zákona o integrované prevenci, zákon rovněž stanoví změny, které se za podstatnou změnu považují vždy. Vzhledem k tomu, že provoz O. P. neslouží k tepelnému zpracování odpadu, změna pod číslem 2. uvedeného ustanovení se nyní projednávané věci netýká. Stejně tak v nyní projednávané věci ani nebyla udělena výjimka podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, protože se nemůže jednat ani o změnu pod číslem 3 uvedeného ustanovení. V úvahu tak přicházela pouze změna pod číslem 1. uvedeného ustanovení, tedy změna v užívání, způsobu provozu nebo rozsahu zařízení, pokud sama o sobě dosahuje prahových hodnot uvedených v příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci. Vzhledem k tomu, že projednávanou změnou došlo ke změně hořáků na kotlích, šlo o prahovou hodnotu uvedenou v bodě 1.1 přílohy č. 1 k zákonu o integrované prevenci, a sice Spalování paliv v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více. Jednotlivé kotle K1-K3 mají každý jmenovitý tepelný příkon 12,575 MW, tedy menší než 15 MW, kotel K4 pak má sice sám o sobě jmenovitý tepelný příkon 36,24 MW, avšak dle aplikace sčítacího pravidla v § 4 odst. 7 a 8 zákona o ochraně ovzduší ve znění účinném od 1. 1. 2024 do 28. 2. 2025 nelze kotle pod 15 MW přičítat k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon dosáhl 50 MW a více. Žalovaný tak správně vyhodnotil, že nyní projednávanou změnou tudíž nedochází ke změně v projektované kapacitě zařízení dle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, protože se nejedná ani o změnu pod číslem 1. v § 2 písm. i) zákona o integrované prevenci.
21. Jelikož nebylo naplněno žádné ze zákonem stanovených kritérií podstatné změny integrovaného povolení, žalovaný správně vyhodnotil projednávanou změnu integrovaného povolení jako nepodstatnou.
22. Žalobce přitom žádný z uvedených závěrů konkrétně nerozporuje. Jeho argumentace spočívá toliko v nesouhlasu s vyhodnocením změny integrovaného povolení jako nepodstatné, aniž by však jakýmkoliv způsobem reagoval na argumentaci žalovaného a zároveň aniž by tedy sám konkrétně tvrdil, které z výše uvedených zákonných kritérií pro podstatnou změnu integrovaného povolení nyní projednávaná změna naplňuje. Konečně žalobce ani netvrdí, jakým konkrétním způsobem toto jím tvrzené pochybení žalovaného zasahuje do jeho práv. Byl přitom krajským soudem již několikrát ve svých předchozích sporech vedených ve věci O. P. (zejména věci sp. zn. 65 A 11/2023 a 65 A 21/2023) poučen o tom, že základem žalobní legitimace ve správním řízení soudním je zcela konkrétní tvrzení o zásahu do žalobcovy právní sféry.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

23. Již z tohoto důvodu nelze tuto žalobní námitku vyhodnotit jako důvodnou. Pro úplnost však krajský soud dále uvádí následující. Odhlédne-li soud od skutečnosti, že žalobcem uvedené tabulky údajně vyplývají z rozhodnutí, které není předmětem tohoto řízení, vyplývá z jejich srovnání jediná skutečnost, a sice že přibyly další zdroje znečišťování. Zatímco žalobce z této skutečnosti mylně a bez ohledu na zákonnou úpravu dovozuje, že se tudíž nutně musí jednat o změnu podstatnou, je potřeba konstatovat, že z výše citovaného ustanovení § 2 písm. i) zákona o integrované prevenci vyplývá, že zákon stanoví jasná kritéria, kdy se jedná o podstatnou změnu integrovaného povolení, přičemž pouhé navýšení zdrojů znečištění mezi nimi uvedeno není.
24. Pakliže žalobce dále tvrdil, že závěr žalovaného o tom, že realizací nových zdrojů nedošlo k takovým změnám parametrů výroby, kapacity apod., které by vedly k překročení stanovených limitů pro kategorii zdroje nevyjmenovaný v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, jedná se o tvrzení pro posouzení podstatné změny integrovaného povolení irelevantní, neboť mezi zákonnými kritérii podstatné změny není kritérium odkazující na limity pro kategorii zdroje nevyjmenované v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Nutno podotknout, že ani toto tvrzení není žalobcem dále konkretizováno v tom smyslu, že by na základě konkrétních skutečností tvrdil opak.
25. Jak již bylo uvedeno, žalobce vychází z mylného předpokladu, že napadené rozhodnutí povoluje provoz papírenského stroje PS6, proto je další argumentace v rámci této žalobní námítky související s tímto mylným předpokladem nedůvodná. Stejně tak napadené rozhodnutí neřeší výrobu pololátky, proto ani tato související žalobní argumentace nemá pro nyní projednávanou věc význam.

K nesrozumitelnosti obsahu napadeného rozhodnutí

26. Krajský soud s žalobcem nesouhlasí, že by obsah napadeného rozhodnutí byl nesrozumitelný. Je pravdou, že výroková část obsahuje celkem 16 stran, avšak u rozhodnutí jako je změna integrovaného povolení, se nejedná o nic neobvyklého. Žalobce navíc nenapadá nesrozumitelnost samotného výroku, nýbrž odůvodnění napadeného rozhodnutí. To však na téměř celé straně 19 podrobně a jednoznačně vymezuje, o jakou změnu bylo požádáno a jaká změna je tedy předmětem napadeného rozhodnutí. Pakliže žalobce tvrdí, že mu porozumění takovému vymezení činí potíže, nelze na to reagovat jinak než vyjádřením určitého údivu, neboť žalobce podanou žalobou a následnou replikou na obsah napadeného rozhodnutí reaguje. Obsahu napadeného rozhodnutí tak evidentně rozumí. Možnost uvedení kontrolních orgánů a soudů v omyl pak není jeho starost, krajský soud však může žalobce ubezpečit, že obsahu napadeného rozhodnutí rozumí a tento pro něj nesrozumitelný není.
27. Jak správně žalobce uvedl, žalovaný výrokem v bodě IV. zrušil celou část 1. Ovzduší v kapitole Závazné podmínky provozu zařízení a tuto stanovil celou nově. V takovém případě je požadavek žalobce na zahrnutí rušené části původního rozhodnutí do rozhodnutí nového dle názoru soudu nadbytečný a naopak by přispěl k horší srozumitelnosti nového rozhodnutí. Pakliže byla původní část jako celek zrušena a podmínky této části byly nastaveny nově, je nadbytečné zahrnovat do rozhodnutí části, které v důsledku zrušení již neplatí.
28. Odkaz na předchozí změnová rozhodnutí a předchozí verze úplných výroků je pak dle soudu irelevantní, pro soud je jediné rozhodné znění napadeného rozhodnutí nikoliv jeho předchozí, nadto zrušené verze. Jen pro úplnost však soud doplňuje, že náhledem na Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

žalobcem uvedený veřejný portál ippc.mzp.cz ověřil, že po změně č. 16, tedy po nyní projednávané změně, je na uvedeném portálu zveřejněno úplné znění výroku přesně odpovídající znění napadeného rozhodnutí.

29. Skutečnost, že argumentace papírenským strojem PS6 je v nyní projednávané věci nerozhodná, neboť tento stroj není předmětem napadeného rozhodnutí, již byla několikrát zmíněna. Argumentace tímto projektem a změnou stavby před dokončením je proto nedůvodná, stejně jako celá tato žalobní námitka.

K povaze řízení jako navazujícího řízení dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a k nesplnění podmínek závazného stanoviska

30. Žalobce námitku, že řízení nebylo vedeno jako navazující řízení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, zkopíroval ze své žaloby proti dodatečnému povolení stavby týkající se stavby Papírenský stroj PS6 – SO 04 sklad papíru. Jednalo se o řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 65 A 21/2023. Předně je třeba uvést, že i v nyní projednávané žalobě žalobce tvrzení o tom, že řízení mělo být vedeno jako tzv. navazující řízení spojil s dodatečným povolením stavby papírenského stroje PS6, které však není předmětem tohoto řízení. Nadto u této žalobní námítky zcela absentuje konkrétní tvrzení o konkrétním dopadu do práv žalobce, jelikož zcela obecné tvrzení o porušení povinností vztahujících se k vymezení účastníků řízení a informování veřejnosti a vlivu na obsah napadeného rozhodnutí je z pohledu řádnosti žalobního bodu zcela nedostatečné. Není-li tvrzen konkrétní individualizovaný zásah do práv žalobce, zpravidla takový žalobní bod nemůže být úspěšný. Tento náhled krajského soudu na dotčenou námitku byl přitom již potvrzen ze strany NSS, který ke kasační stížnosti žalobce přezkoumal rozsudek krajského soudu ve zmíněné věci sp. zn. 65 A 21/2023, přičemž ve svém rozsudku ze dne 30. 9. 2025, č. j. 2 As 292/2024-49 NSS uvedl, že tato žalobní námitka neměla být pro absenci tvrzení zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce věcně posuzována. Vzhledem k totožnosti nyní uplatněné námítky a nadto její souvislosti s řízením, které nebylo předmětem nyní projednávané věci, krajský soud tuto námitku věcně neposuzoval a pro absenci tvrzeného zásahu do práv žalobce ji vyhodnotil jako nedůvodnou.

31. Stejně krajský soud vyhodnotil i námitku týkající se nesplnění podmínek závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2015. Odkaz žalobce na svoji žalobní argumentaci v jiném řízení (byť vedeném u téhož soudu) nemůže jako řádný žalobní bod obstát. Nadto je soudu z úřední činnosti známo, že uvedené podmínky č. 13 a 16 se vztahují ke zkušebnímu a trvalému provozu samotného papírenského stroje PS6, tedy opět se jedná o skutečnost bez jakéhokoliv vlivu na nyní projednávanou věc. Žádným způsobem, který by měl tvrzený přesah do nyní projednávané věci, pak žalobce tuto námitku nerozvedl. Rovněž tuto žalobní námitku proto soud hodnotí jako nedůvodnou.

Ke znečišťování ovzduší

32. Žalobce namítal navyšování limitů znečištění ovzduší. Jak vyplývá z žádosti provozovatele, O. P., ze dne 30. 6. 2022, společnost se rozhodla diverzifikovat palivovou základnu z důvodu hrozby plynové krize. Výměna hořáků na kotlích K2 a K3 za dvoupalivové ZP/ELTO (na kotli K1 byla tato výměna realizována již v minulosti) byla realizována s cílem zajistit zásobování O. P. párou v případě neočekávaného odstavení přívodu zemního plynu.

33. S žalobcem lze souhlasit v tom, že emise škodlivin jsou při spalování plynového oleje vyšší než při spalování zemního plynu, což potvrzuje i zmiňovaný odborný posudek. Krajský soud rovněž nezpochybňuje negativní dopady škodlivin nejen na životní prostředí, ale i na lidské zdraví. Přesto tuto změnu zmíněný odborný posudek Ing. K. ze dne 30. 6. 2022 doporučil s tím, že vliv na znečišťování ovzduší je akceptovatelný (str. 27, 31 posudku). Odborný posudek přitom posuzoval i úroveň znečištění ovzduší v dotčené lokalitě, přičemž rovněž žalobcem zmíněný nárůst u emisí NO_x 5,57407 tun za rok vyhodnotil jako akceptovatelný. Žalobce přitom závěry posudku nijak nerozporuje. Pokud jeho námitka směřuje proti tomu, že posudek počítá s tím, že půjde o krizové/náhradní řešení, k tomu soud uvádí, že s touto skutečností počítá rovněž samotná žádost i napadené rozhodnutí. To přímo ve výroku uvádí, že u kotlů K1-K3 je jako palivo používán zemní plyn a jako záložní palivo ELTO, plynový olej (případně nafta). S tím korespondují i stanovené podmínky provozu 4-7 na str. 6 napadeného rozhodnutí, které rovněž počítají s palivem ve formě plynového oleje jako s palivem náhradním. Pokud snad žalobce rozlišuje mezi pojmy záložní a náhradní palivo, nijak toto rozlišení soudu neosvětlil a nedovozuje z něj žádné konkrétní důsledky.
34. Ostatně závěru o možném náhradním nikoliv trvalém řešení pak dle soudu odpovídá i fakt, že se jednalo o osazení dvoupalivových hořáků, tzn. hořáků, jež jsou schopny spalovat jak zemní plyn, tak plynový olej. V případě, že by provozovatel zamýšlel realizovat trvalou změnu a přechod pouze na spalování plynového oleje, dávalo by větší smysl vyměnit hořáky opět za jednopalivové. Tvzení žalobce, že se fakticky jedná o trvalé, a nikoliv náhradní řešení, je dle názoru soudu v tuto chvíli pouze jeho spekulací. Ze skutečnosti, že při předpokládané spotřebě je počítáno s provozem K2 a K3 spalujících ELTO po celý rok, dle názoru soudu takový závěr vyvozovat nelze. Naopak má soud za to, že jde o odraz potřeby reagovat na aktuální panující situaci a že je záměrně počítáno s nejhorší možnou variantou. Ani ze skutečnosti, že byl schválen nový způsob skladování plynového oleje, dle soudu závěr o trvalosti řešení dovozovat nelze. Avšak i kdyby skutečně došlo k celoročnímu spalování plynového oleje namísto zemního plynu, dle odborného posudku je uvedený nárůst emisí škodlivin v dané lokalitě akceptovatelný.
35. Stěžejní je pak dle názoru soudu ta skutečnost, že napadeným rozhodnutím byly nastaveny emisní limity odpovídající emisním limitům dle platné legislativy. Žalobce sice tvrdil, že došlo k v rozporu s platnou legislativou k navýšení u SO₂ a TŽL, toto tvrzení se však nezakládá na pravdě.
36. Rozhodná právní úprava je stanovena ve vyhlášce č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování ovzduší a jejím zjišťování, ve znění účinném od 1. 1. 2023 do 31. 5. 2024. Na posuzované zařízení se pak vztahují následující tabulky přílohy II. této vyhlášky. Tabulka 2.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. 12. 2018 nebo později (jak vyplývá z odborného posudku, je nutno vycházet z uvedení do provozu po 20. 12. 2018, jelikož k osazení nyní posuzovaných dvoupalivových hořáků došlo k datu napadeného rozhodnutí, tj. leden 2024) a Tabulka 3.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. 12. 2018 nebo později stanovující emisní limity platné od 1. 1. 2025. Obě tabulky přitom pro nyní posuzované zařízení upravují emisní limity u plynového oleje stejně, a sice emisní limit NO_x 200 a emisní limit CO 80, emisní limity pro SO₂ a TŽL nejsou stanoveny. Zde dochází k dezinterpretaci ze strany žalobce. Skutečnost, že emisní limit není stanoven, totiž neznamená, že je roven nule, nýbrž že není potřeba jej měřit a sledovat. Pakliže žalovaný napadeným rozhodnutím stanovil emisní
- Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

limity NO_x 200, CO 80, SO₂ 150 a TZL 20, pak nejenže stanovil emisní limity zcela v souladu s platnou právní úpravou, ale u SO₂ a TZL naopak postupoval přísněji, než požaduje platná právní úprava.

37. Pakliže žalovaným stanovené emisní limity nejsou v rozporu s platnou právní úpravou, neshledal soud v tomto jeho postupu žádné pochybení. Provoz průmyslového zařízení nevyhnutelně produkuje a emituje množství škodlivin, jež mají negativní dopad na životní prostředí včetně lidského zdraví, a soud takové negativní dopady nehodlá bagatelizovat. Na druhou stranu za účelem dosažení proporcionálního řešení, které jednak nepřiměřeným způsobem neohrozí lidské zdraví a životní prostředí a současně nevyloučí průmyslový provoz, jsou právní úpravou stanoveny právě emisní limity, které tak fakticky vyjadřují a povolují přípustnou míru znečišťování. Jakkoliv je tak nyní projednávané řešení dvoupalivového systému spalování v případě spalování plynového oleje pro životní prostředí horší, stále se díky stanovení emisních limitů souladných s platnou právní úpravou jedná o zhoršení přípustné.
38. U námítky o přecíslování zdrojů znečišťování krajský soud postrádá tvrzený dopad takové změny do právní sféry žalobce, tedy jaký vliv přecíslování zdrojů má na emisní zátěž. Krajskému soudu žádný takový vliv není zřejmý. K námitce absence limitu provozních hodin soud uvádí, že napadené rozhodnutí jako podmínku 6 pro provoz zdroje znečišťování (str. 6 napadeného rozhodnutí) hovoří o počtu provozních hodin 1500/rok. Vzhledem k tomu, že zde není výslovně specifikováno, že by se mělo jednat o limit provozních hodin pro každý z kotlů zvlášť, je dle soudu zřejmé, že se jedná o celkový limit pro všechny 3 kotle, tak jak je vykládá i žalovaný. Skutečnost, že by dle žalobce měl být stanoven i maximální limit provozních hodin při spalování plynového oleje, pak dle soudu z žádného právního předpisu nevyplyvá. Ani žalobce v této souvislosti na žádný právní předpis neodkázal.
39. V závěru této námítky pak žalobce odkázal na kategorii „Ostatní stacionární nevyjmenované zdroje, jejichž roční emise TZL nepřekračuje 5 t“, přičemž tvrdil, že u nich napadené rozhodnutí neuvádí denní koncentraci TZL, nýbrž pouze konstatuje nepřekročení ročních emisí 5 t, aniž by to prokazoval jakýmkoliv dokumentem. K tomu soud pouze uvádí, že žalobce jednak netvrdí, že by uvedené zdroje uvedené roční emise překračovaly, jednak povinnost stanovení denních koncentrací TZL u těchto zdrojů ze zákona nevyplyvá a konečně jde o údaje, které jsou podloženy podanou žádostí provozovatele.
40. Vzhledem ke všemu uvedenému soud hodnotí námitku o navýšení znečišťování ovzduší jako nedůvodnou.

K hlukové zátěži

41. Ve vztahu k hluku jsou rozhodné následující skutečnosti. Podaná žádost uvádí, že co do hluku a vibrací nedochází ke změně proti současnému stavu. Uvedené je logické vzhledem k tomu, že předmětem žádané změny integrovaného povolení jsou zdroje znečišťování ovzduší. Napadené rozhodnutí proto ve výroku hluk žádným způsobem neupravuje a v odůvodnění konstatuje na str. 21 a 25, že hluk dle žádosti zůstává beze změny, což následně potvrdila i KHS, která má ve své kompetenci posouzení žádosti z hlediska ochrany veřejného zdraví v oblasti ochrany před nepříznivými účinky hluku dle § 28 písm. g) a § 35 písm. a) zákona o integrované prevenci a kontrolu plnění závazných podmínek stanovených v integrovaném povolení k ochraně veřejného zdraví v oblasti ochrany před nepříznivými účinky hluku. Dále je zde uvedeno, že žalovaný si v rámci řízení o změně integrovaného povolení vyžádal vyjádření KHS a jejími závěry se řídil.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

42. Jak krajský soud ověřil, součástí správního spisu jsou vyjádření KHS Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci ze dne 8. 9. 2022, č. j. KHSOC/28549/2022/SU/HOK a následně ze dne 14. 12. 2022, č. j. KHSOC/41905/2022/SU/HOK. Obě shodně uvádí, že se změnou integrovaného povolení č. 16 společnosti O. P. souhlasí, neboť změna integrovaného povolení spočívá ve změně na zdrojích znečišťování ovzduší a na základě správního uvážení KHS konstatuje, že navrženou změnou integrovaného povolení by nemělo dojít ke zhoršení stávající akustické situace v zájmové lokalitě a nemělo by tak být ohroženo či poškozeno veřejné zdraví.
43. Z uvedeného je pak zřejmé, že argumentace žalobce je opět zcela mimoběžná s předmětem řízení. Napadené rozhodnutí hlukovou zátěž vůbec neřešilo, neboť dle žádosti a odborného podkladu v podobě vyjádření KHS neměla mít projednávaná změna integrovaného povolení na hlukovou zátěž žádný vliv. Žalobce přitom nerozporuje vyjádření KHS v této věci. Žalobce namítal nedostatky závazného stanoviska KHS z 16. 8. 2022, což ale nebylo závazné stanovisko vydané v této věci. Z úřední činnosti je soudu známo, že se jedná o závazné stanovisko ke kolaudačnímu souhlasu papírenského stroje PS6. Žalobu žalobce proti kolaudačnímu souhlasu papírenského stroje PS6 krajský soud projednával ve věci pod sp. zn. 65 A 11/2023, díky čemuž může současně konstatovat, že nynější argumentace žalobce ve vztahu k hluku je totožná s argumentací právě v posledně uvedené věci. S tou se však krajský soud již vypořádal. Žalobce nyní argumentuje protokoly a skutečnostmi, které se vůbec nevztahují k nyní projednávanému řízení. Jeho argumentace směřuje proti kolaudaci papírenského stroje a proti dodatečnému povolení stavby skladu papírenského stroje. Obojí se týká řízení, která již krajský soud projednal, a která však nemají souvislost s předmětem nyní projednávané věci. Tato námitka je proto nedůvodná.

K neprovádění kontrol

44. Tato žalobní námitka je příliš obecná a žalobce opět soudu nenatvrdil žádný konkrétní zásah do svých práv. Svá tvrzení neopřel o žádný konkrétní dokument. Ani z tvrzení, že k rozhodnutí po přezkumu neexistuje reálný podkladový materiál hodnocení hlukové situace v území, není soudu jasné, na co konkrétně žalobce naráží. Pokud však žalobce míní napadené rozhodnutí, pak soud pouze uvádí, že pakliže z žádných podkladů nevyplývalo, že změnou integrovaného povolení měla být dotčena hluková zátěž, není soudu zřejmé, na jakém základě měl žalovaný vyžadovat provedení hlukové studie. Žalobce ani nikterak nespecifikuje, co myslí oním přidáním zcela nových významných zdrojů hluku do areálu O. P.
45. Rovněž pouhé tvrzení, že KHS neprovedla žádnou kontrolu a všechna závazná stanoviska vydává pouze na základě správního uvážení, je jako žalobní tvrzení bez dalšího nedostatečné. Žalobce uvedené nijak konkrétně nevztáhl k okolnostem nyní projednávané věci. Naopak, jak již soud uvedl výše, v nyní projednávané věci KHS ani nevydávala závazné stanovisko, nýbrž pouhé vyjádření. V rámci této námítky tak jde spíše o snahu žalobce poukazovat na nejružnější tvrzená pochybení žalovaného bez tvrzení reálného dopadu do právní sféry žalobce. Krajský soud však žalobci již v uvedených předchozích věcech vedených u zdejšího soudu opakovaně vysvětlil, že na základě takových tvrzení toliko poukazujících na tvrzené nezákonnosti soud nemůže přistoupit k jejich věcnému projednání, žalobce nelze pasovat do pozice univerzálního dohlázeatele nad zákonností výkonu veřejné správy (rozsudky NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 As 2/2009-80, č. 2061/2010 Sb. NSS, či ze dne 4. 5. 2011, č. j. 7 As 2/2011-52).

K nezapracování připomínek

46. K poslední žalobní námitce pak soud odkazuje na vypořádání námitky předešlé. Rovněž tato námitka je příliš obecná a žalobce nijak netvrdí konkrétní zásah do svých práv. Nijak nespecifikoval, jaké konkrétní připomínky a doporučení MŽP žalovaný nerefletoval. Krajský soud se tak nemá k čemu vyjadřovat.

K obsahu repliky

47. K obsahu repliky pak soud uvádí, že se v převážné míře rovněž jedná o mimoběžnou, s předmětem řízení nesouvisející argumentaci (povolování nové kotelny pro papírenský stroj PS6 a řízení o změně integrovaného povolení č. 10). K argumentaci týkající se skladování plynového oleje v pružném vaku pak musí soud konstatovat, že se jedná o zcela nové tvrzení, které nemá žádný předobraz v podané žalobě. Řízení před správním soudem je přitom ovládáno mj. zásadou koncentrační zakotvenou v § 71 odst. 2 s. ř. s., dle které lze nové žalobní body uplatňovat jen ve lhůtě pro podání žaloby, jež dle § 72 odst. 1 s. ř. s. činí dva měsíce od doručení napadeného rozhodnutí. Soud se proto může věcně zabývat pouze těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Projednáním později uplatněných námitek by krajský soud porušil zásadu koncentrace řízení, která je základním principem správního soudnictví (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). V nyní projednávané věci je dána specifická situace, kdy žalobce žaluje rozhodnutí, jež mu nebylo doručeno, neboť nebyl účastníkem řízení. Napadené rozhodnutí je z 29. 1. 2024 a žaloba byla podána dne 27. 3. 2024, i kdyby krajský soud vycházel z toho, že žalobce se s napadeným rozhodnutím seznámil dne 27. 3. 2024, tvrzení uplatněná v replice ze dne 6. 8. 2024 jsou v každém případě opožděná. Krajský soud se proto nemohl zabývat tam uplatněnými novými námitkami.

IV. Závěr a náklady řízení

48. S ohledem na výše uvedené soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 17. prosince 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu